λασσοταραχὴ ἠμπόδιζε τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ λιμένος τῶν μικρῶν σκαφῶν ἅτινα, ὡς γνωστὸν μεταφέρουν ἐπὶ τοῦ σκάφους τοὺς ταξιδιώτας. Ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἀποβίβασις ἐγένετο τελικῶς εἰς Ρίον. Τὸ γεγονὸς δὲν ἔχει οἱανδήποτε σοβαρότητα, διότι τοιαῦται διοχέρειαι συναντῶνται καὶ εἰς ἄλλους λιμένας πολὺ μεγαλυτέρους τῶν Πατρῶν. Ὁπωσδήποτε ὅμως τὸ θέμα θὰ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὸ συντομώτερον τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἐξ ὑπαρχῆς τὸ θέμα τῆς μέσω Πατρῶν μεταναστεύσεως καθορίζουσα σαφεῖς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς καὶ λαμβάνουσα ὅλα τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα διὰ τὴν εὐχερεστέραν ἀντιμετώπισιν τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε δυσχερειῶν.

ΟΙ ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΙ

Οἱ ἀνὰ τὴν χώραν ἑστιάτορες διαμαρτύρονται, ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς φοιτήσεως τῶν σερβιτόρων εἰς τὴν ἱδρυθεῖσαν τουριστικὴν σχολὴν δὲν θὰ πρέπει νὰ βαρύνουν αὐτοὺς μόνον, διὰ τῆς καταβολῆς ἡμερομισθίων εἰς τοὺς σπουδάζοντας, ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος. Ὀρθῶ ἡ ἀξίωσις, ἐφ' ὅσον οἱ κ. κ. ἑστιάτορες δέχονται νὰ ἐπωμισθοῦν ἕνα μέρος τῆς δαπάνης. Ἀλλά, τέλος πάντων οἱ ἐν Πάτραις ἁρμόδιοι δὲν νομίζουν, ὅτι παραλλήλως πρὸς τὸν διακανονισμὸν τῶν ἀνωτέρω κάτι θὰ πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νὰ λειτουργήσῃ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ἕνα παράρτημα τῆς Σχολῆς, ὡς ἄλλωστε εἶχε ἀνακοινωθῆ;

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Παρ' ὅλας τὰς καταβαλλομένας ἐκ Κυβερνητικῆς πλευρᾶς προσπαθείας, ἡ ἀποσυμφόρησις τῆς Πρωτευούσης, διὰ μιᾶς πληρους ἀποκεντρώσεως, δὲν ἐπετεύχθη καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα οὔτε πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῆ. Καὶ τοῦτο διότι τὸ θέμα προσκόπτει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἀποκεντρωτισμὸν τὸν ὁποῖον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπουν οἱ διάφοροι Μανδαρίνοι τοῦ Κέντρου. Ἐν τῷ μεταξύ, ἐκτὸς δημοσιευθέντων στατιστικῶν στοιχείων προκύπτει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπαρχιῶται μὴ «βλέποντες χαρᾶς θεοῦ ἡμέραν» οὔτε μελλοντικὴν τουλάχιστον προοπτικὴν εὐημερίας τῆς Ἐπαρχίας, ἐξακολουθοῦν νὰ συρρέουν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ νὰ ἐγκαθίστανται ἐκεῖ ἀντὶ οἱασδήποτε θυσίας. Οὕτω ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1957 ἀνηγέρθησαν εἰς Ἀθήνας 5.510 οἰκίαι εἰς δὲ ὁλόκληρον τὴν Πελοπόννησον 781. Καὶ αὐτὸ λέγεται ἀποκέντρωσις.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ

Εἶναι γνωστὸν βεβαίως, ὅτι ἡ ἀνεργία καὶ ἡ ὑποαπασχόλησις ἔχουν λάβει μεγάλην ἔκτασιν εἰς τὴν χώραν μας, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι πολὺ χειροτέρα, ἀπὸ ὅ,τι νομίζεται. Καὶ τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται ἀπὸ μίαν δημοσιευθεῖσαν ἀγγελίαν εἰς Ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, ἔχουσαν οὕτω: «100 ἕως 150 λίρας χαρίζω διὰ νὰ διορισθῶ εἰς μίαν θέσιν» Τοῦτο ὅμως μεταφράζεται ὅτι ὁ ζητῶν νὰ διορισθῆ, θὰ ἐργάζεται τοὐλάχιστον ἐπὶ μίαν τριετίαν δωρεὰν καὶ θὰ ζῇ ἐκ τῶν ἰδίων του πόρων. Ἡ προσφορὰ ὅμως τῆς πληρωμῆς δι' ἐργασίαν, δημιουργεῖ νέον ἐπάγγελμα «μεσαζόντων» τὸ ὁποῖον, στηριζόμενον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μεγάλην ἀνεργίαν, θὰ δημιουργήσῃ οὐκ ὀλίγα θέματα. Τὸ θέμα τῆς ἀνεργίας πρέπει συνεπῶς νὰ τύχῃ τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, διότι παρ' ὅλον ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἁλματωδῶς ἀναπτύσσεται γεωργικῶς καὶ βιομηχανικῶς, ἐν τούτοις ἐκ παραλλήλου ἡ ἀνεργία ὄχι μόνον δὲν κάμπτεται ἀλλὰ αὐξάνει.

ΤΟ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ

Ὁ λόρδος Σώλσμπερυ, κεκηρυγμένος σύμμαχος τῶν τουρκικῶν ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, προειδοποίησε τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὅτι ἂν ἡ δοθεισομένη λύσις εἰς τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ διὰ τὴν Ἄγκυραν, δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι ἡ Τουρκία θὰ τηρήσῃ οὐδετέραν στάσιν εἰς περίπτωσιν νέου πολέμου. Ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ ἀξιοδάκρυτος λόρδος ὑποστηρίζει τὴν ἄσκησιν ἑνὸς ἐκβιασμοῦ, πέραν τοῦ ὅτι συνιστᾶ ἐμμέσως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ τὸ θέλει ἀσφαλῶς ὅτι πρέπει καὶ αὐτὴ κάποτε νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἀπειλάς. Ἂς τό ἔχῃ λοιπὸν ὑπ' ὄψει της ἡ κυβέρνησις καὶ ἂς βλέπουν καὶ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τὸ κατάντημα μερικῶν συμμάχων των.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΙΧΘΕΙΣ;

Εἷς ἐν Ἀθήναις διαμένων Πύργιος, συνιστᾶ δι' ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τοὺς συμπατριώτας του, ὅπως τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν καὶ πρὸ παντὸς τῶν δημοτικῶν πραγμάτων ἀναθέσουν εἰς τὰς γυναῖκας, «ἂν θέλουν νὰ δοῦν πρόοδον καὶ προκοπήν». Πόθεν ὅμως, τάχο, ὁ πρωτοτυπῶν Πύργιος ἤντλησε τό δίδαγμα αὐτό; Διότι ἡ μόνη διαπίστωσις ἥτις ἐγένετο ἀπὸ τὴν υἱοθέτησιν παρομοίας συστάσεως ὅσον ἀφορᾶ τὴν προτίμησιν τοῦ ἀσθενοῦς φύλου ὑπὸ τῶν Πατρινῶν τοὐλάχιστον ψηφοφόρων, ἦτο μία σιγή, ἥτις καὶ τῶν ἰχθύων τὸν φθόνον θὰ προκαλέσει—διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προνομίου—ἐὰν δὲν ἐτύγχανε νὰ διακοπῇ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἀπὸ μερικὰ «ναί» ἢ «ὄχι» καὶ αὐτὰ ἐνθυμίζοντα τὸ γνωστὸν σῆμα τῶν φωνογραφικῶν πλακῶν τῆς «Κολούμπια».

Μικρά νέα

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως συνεχίζεται ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῶν νέων ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων εἰς τοὺς ναοὺς τῶν κοινοτήτων.

—Ὡς γνωστὸν τὰ ἐκκλ. συμβούλια τῶν ναῶν τῆς πόλεως ἀνανεώθησαν ἀπὸ 1ης τρεχ. βάσει τοῦ σχετικοῦ Νόμου.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δημάρχου Ὀλυμπίας παρελήφθησαν διάφορα ὑλικά, κρεββάτια, κουβέρτες κλπ.

—Ἀρκετὰ διὰ τὴν ἐπίπλωσιν 82 δωματίων.

—Εἰς τὰ ὁποῖα θὰ φιλοξενοῦνται οἱ ξένοι, ὅταν τὰ ξενοδοχεῖα θὰ γεμίζουν.

—Κάτι ἀνάλογον θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ καὶ εἰς Πάτρας

—Ἀλλὰ γενικῶς πιστεύεται, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ λείπει ἀπὸ τὴν πόλιν μας εἶναι ἕνα καλὸ καὶ μεγάλο ξενοδοχεῖο.

—Εἰς τὸ χωρίον Βύλεζα τοῦ Πύργου μία χωρικὴ ἔτεκε τρίδυμα θήλεα ποὺ χαίρουν ἄκρας ὑγείας.

—Ἂς σημειωθῇ δὲ ὅτι ὁ τοκετὸς καὶ ἀνώμαλος ἦτο, ἀλλὰ καὶ ἔγινε ἐπάνω εἰς ἕνα κιβώτιο ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ὡς τραπέζι.

—Ἕνας ἰατρὸς τῶν Φιλιατρῶν, ὁ κ. Χ. Φουρναράκης δέχεται νὰ . . . ἐκτοξευθῇ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ἐντὸς πυραύλου.

—Ἡ σχετικὴ προσφορὰ του ὡς ἀνεκοινώθη, παρεπέμφθη πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ Πενταγωνον τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

—Μετὰ τὴν Κρήτην, ἀνεκοινώθη ὅτι τὸ δίκτυον τῆς ΔΕΗ θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν.

—Προετοιμασίαι γίνονται ἐπίσης διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῶν πλησίων τῶν Πατρῶν κοινοτήτων, τῶν ἐκτὸς ὅμως τοῦ προνομίου τοῦ Γλαύκου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΙΚΑ

Ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ εἰς Γερμανίαν ταξειδίου του, ὁ συμβεβλημένος μὲ τὸ ΙΚΑ Ὀδοντίατρος κ. Ι. ΖΕΒΕΡΙΝΟΣ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του, ἐκτελῶν πᾶσαν ΟΔΟΝΤΟΠΡΟΣΘΕΤΙΚΗΝ ἐργασίαν πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἠσφαλισμένους Δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ἀγ. Νικολάου 34 (παραπλεύρως Διοικήσεως Χωρ|κῆς) Τηλ. 34-14

Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια
ΙΑΤΡΟΥ
ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Εἰδικοῦ ἀκτινολόγου
Πλ. Γεωργίου Α'.-Κορίνθου 244. Τηλ. 32—72.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΑΥΤΟΣ ΥΠΗΡΞΕΝ Ο Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡ. ΓΑΛΑΝΑΚΗ

Τώρα ποὺ ἐκόπασεν ὁ θόρυβος ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Νικ. Καζαντζάκη ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐξετάσω δι' ὀλίγων ποῖον τὸ ἔργον του καὶ ἄν δικαιολογεῖται ὁ λιβανωτὸς ποὺ κατηναλώθη εἰς τὴν μνήμην του, ὡς τοῦτο βλέπει ἕνας ἁπλοῦς ἄνθρωπος οἷος ὁ ὑποφαινόμενος, ὅστις ἐξετάζει μὲ τὴν κοινὴν καὶ τετραγωνικὴν λογικὴν τῶν ἐμπόρων μεταξύ τῶν ὁποίων ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκῃ, χωρὶς νὰ ἐπιδιώξῃ ποτὲ του ἐπιστημονικὸν τινα τίτλον.

Ὁ Καζαντζάκης κατ' ἐμὲ ὑπῆρξεν μόνον ἕνας δεινὸς χειριστὴς τοῦ καλάμου καὶ τίποτε περισσότερον καὶ ἡ ἠθικὴ δύναμίς του δὲν ἐξικνεῖτο πέραν τοῦ πλαισίου τῶν ἐμμέσων ὕβρεων. Ἐπειδὴ δὲ ἄτυχὸν ὕβριζε ἄλλον τινὰ θὰ ἐφοβεῖτο μήπως εὕρει τὸν μπελᾶν του, διὰ τοῦτο καὶ διὰ νὰ εἶναι ἀσφαλής διὰ πᾶν δυσόρεστον συναπάντημα προσεπάθησε νὰ δείξῃ τὴν δεινότητα τοῦ καλάμου του ὑβρίζων τὸν ἱδρυτὴν τῆς θρησκείας μας δηλαδὴ τὸ Θεῖον Πρόσωπον τοῦ Κυρίου, ἐκτοξεύων ἐναντίον του, ὅτι χυδαῖον δύναται νὰ σκεφθῇ μία ἀρρωστημένη διάνοια, βέβαιος ὢν ὅτι διὰ τὰς ὕβρεις του ταύτας δὲν θὰ τὸν παρέπεμπε ὁ Χριστὸς εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, οὐτε θὰ τὸν ἔκλειεν εἰς φρενοκομεῖον διὰ θεραπείαν.

Ἄλλοι ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου φανεροὶ ἢ μυστικοὶ ἔβαλον κατ' αὐτοῦ τοῦ Κέλσου τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τοῦ συγχρόνου Ρενάν, ἀλλὰ ἅπαντες, οὐδενὸς ἐξαιρουμένου, δὲν ἐτόλμησαν νὰ θίξουν τὴν Προσωπικότητά Του, ἀλλὰ μόνον ἐσγολίασαν ἢ ἐπέκριναν τὸ ἔργον Του, ἢ τὴν διδασκαλίαν Του, μόνον ὁ Καζαντζάκης ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν, τολμῶν νὰ τὸν ὑβρίζῃ ἀποδίδων αὐτῷ χυδαίας σκέψεις καὶ ἐπιθυμίας.

Φαίνεται πὼς ἐλησμόνησεν ὁ Καζαντζάκης, ὅτι 35 ἑκατομμύρια μαρτύρων ἐθυσιάσθησαν εἰς τὸ ὄνομά Του. Ἐλησμόνησεν, ὅτι σήμερον πιστεύουν εἰς τὸν Χριστὸν 600—800 ἑκατομ. ἀνθρώπων καὶ ὅτι πολλαὶ δεκάδες γενεῶν ἦλθον καὶ παρῆλθον, ἀναγνωρίζουσαι τὸν Χριστὸν ὡς Θεόν. Ἀσεβεῖ λοιπὸν ἐναντίον ὅλων αὐτῶν ὑβρίζων τὸ ἱερώτατον τῶν Ἰνδαλμάτων, χωρὶς νὰ ἔχουν οὐδεμίαν βάσιν αἱ κατὰ τοῦ Χριστοῦ συκοφαντίαι καὶ ὕβρεις, ἀλλὰ μόνον παρασύρεται ὑπὸ τῆς σχιζοφρενίας του, διότι μόνον ἀρρωστημέναι διάνοιαι ἀποπειρῶνται νὰ θίξουν τὰς κορυφὰς διὰ νὰ ἀναδειχθοῦν. Καὶ ὡς πρόχειρον παράδειγμα φέρω τὸν ἐμπρησμὸν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἑνὸς ἐκ τῶν θεωρουμένων ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου, τοῦ περιφήμου Ναοῦ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, τὸν ὁποῖον ὡς γνωστόν, ἐνέπρησεν ὁ Ἡρόστρατος, διότι τυχάνων πολὺ μικρὸς καὶ θέλων ν' ἀναδειχθῇ καὶ ὢν ἀνίκανος νὰ πράξῃ ἔργον τι μέγα, διέπραξε μέγα κακόν, ἤτοι τὸν ἀνωτέρω ἐμπρησμόν, ὀνομαστὸν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, ὥστε ἔκτοτε ὅταν ἤθελε κανείς νὰ χαρακτηρίσῃ ἄνθρωπον τινὰ ὡς καταστροφέα νὰ λέγῃ «ἐζήλωσεν δόξαν Ἡροστράτου». Ἀπὸ αὐτὴν τὴν πάστα ἦτο καὶ ὁ Καζαντζάκης.

Ἀλλὰ θὰ μοῦ πῆτε, ὅτι ἐκλήθη εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἢ Κίνα δὲν ξεύρω ποῦ διὰ νὰ θαυμαστῇ. Ἀλλὰ οὔτε οἱ Ἰάπωνες, οὔτε οἱ Κινέζοι εἶναι Χριστιανοὶ διὰ νὰ ἐνδιαφερθοῦν δι' ὅσα ψεύδη εἶπε κατὰ τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ κρίνουν τὴν ἐσωτερικὴν δύναμιν τοῦ ἔργου του. Αὐτοὶ ἐθαύμασαν μόνον τὴν καλλιέπειαν του ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡμεῖς θὰ ἐθαυμάζαμεν ἄν ἕνας χειριστὴς τοῦ καλάμου Ἰάπων ἢ Κινέζος ὕβριζε τὸν Βοῦδα ἢ τὸν Κομφούκιον.

Ἀλλὰ, θὰ προσθέσητε ὅτι τὰ ἔργα του μετεφράσθησαν εἰς ξένας γλώσσας. Καὶ μὲ τοῦτο τί; Μήπως δὲν ὑπάρχουν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς πάμπολλοι ἄνθρωποι, οἵτινες θὰ ἠθέλοντο νὰ μὴν ὑπῆρχε συνείδησις ἢ οἵτινες, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἔννοιαν, θαυμάζουν μόνον τὴν καλλιέπειαν; Σᾶς ἐρωτῶ, διὰ νὰ φέρω μίαν εἰκόνα: Ἂν ἕνας γκάγκστερ τῆς Ἀμερικῆς ἐξέδιδεν ἕναν τόμον ἀναγράφοντα τὰ ἔργα του, μήπως νομίζετε ὅτι οὗτος δὲν θὰ ἐγένετο ἀνάρπαστος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐγκληματίας τῆς γῆς; Ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν δίδω εἰς τὸν διατυμπανισθέντα θρίαμβον τοῦ Καζαντζάκη: Ἐθαυμάσθη ἐν αὐτῷ ὁ χειριστὴς τοῦ καλάμου καὶ οὐχὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ κειμένου.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς ἔβλαψε πάρα πολὺ ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Καζαντζάκη εἶναι τοῦτο: Ἐδηλητηρίασε τοὺς νεαροὺς βλαστοὺς τῆς κοινωνίας μας, οἵτινες λόγῳ τῆς ἡλικίας των, ἐπηρεάζονται εὐκολώτερον ἀπὸ τὴν λάμψιν, ἔστω καὶ ψευδῆ καὶ οἵτινες δυσκόλως δὲν θὰ πιστέψουν εἰς ὅσα ψεύδη καὶ συκοφαντίας ἔγραψε κατὰ τοῦ Θείου προσώπου τοῦ Χριστοῦ ὁ Νικ. Καζαντζάκης. Τοσοῦτω μᾶλλον ὅσον εὑρέθησαν Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐπιφανειακῶς κρίνοντες, νὰ ἐξυμνήσουν τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ ἔργον, ἀκαθιστάμενοι οὕτω ἀλληλένδετοι μὲ τὸν δράστην, χωρὶς νὰ μᾶς εἴπουν καὶ ποία εἶναι ἡ ἠθικὴ ἀξία τοῦ ἔργου αὐτοῦ προφανῶς διότι στερεῖται τοιαύτης καὶ διότι ἀδιαφοροῦν οὗτοι δι' αὐτήν.

Ὁ Καζαντζάκης, ἐν ὀλίγοις, ἠγνόησε καὶ ἐλησμόνησε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεὸς καὶ μὴ πιστεύων ἴσως εἰς Αὐτόν, τοῦ ἀπέδωκε ἐπιθυμίας καὶ πάθη ἀνθρώπινα καὶ ποταπὰ καὶ ἐντεῦθεν ὁ ἐσφαλμένος δρόμος ὃν ἠκολούθησεν εἰς ὅτι ἀφεώρα τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου. Εἶναι δὲ λυπηρὸν διότι αὐτὸς, πραγματικὸς καλλιτέχνης τοῦ καλάμου, προσεπάθησε ν' ἀποδώσῃ ἀδίκαιο λογήτως εἰς τὸν Χριστὸν ἀσεβῆ καὶ ἀνύπαρκτα πάθη διὰ τὸ Θεῖον πρόσωπόν Του, ἐνῶ τοὐναντίον ἐὰν ἐξήμνητὸν σκοπὸν τῆς ἐνσαρκώσεώς Του, ἤτοι τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν τῆς τότε δεινοπαθούσης καὶ ἐν κραιπάλῃ εὑρισκομένης ἀνθρωπότητος, ἡ ἀξία τοῦ καλάμου του θὰ ἐκατονταπλασιάζετο.

Δυστυχῶς τὴν μόνην δύναμιν ποὺ εἶχε ὁ Καζαντζάκης ἦτο νὰ προσπαθῇ νὰ καταρρίψῃ διὰ ψευδαισθήσεων τῆς νοσηρᾶς φαντασίας του ἀστραπηβόλα ἰνδάλματα γενεῶν ὁλοκλήρων, ὥστε δικαίως ἡ ἐφημερὶς «Ἑστία» τῶν Ἀθηνῶν νὰ τοῦ ἔχῃ ψάλλῃ πολλάκις τὸν ἐξάψαλμον διὰ τὸ ἔργον του.

Ἐπειδὴ ἀσφαλῶς θὰ μοῦ γίνῃ ὁμαδικὴ ἐπίθεσις ἐκ μέρους τῶν θαυμαστῶν τοῦ Καζαντζάκη διὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μου, διὰ τοῦτο προλαμβάνων ἀναγράφω, ἵνα κρίνῃ ἡ ἀμερόληπτος Κοινὴ Γνώμη μερικὰ χωρία ἀπὸ τὸ βιβλίον του «ὁ Τελευταῖος Πειρασμός».

Εἰς τὰς σελίδας 27 καὶ 76 γράφει, ὅτι ὁ Κύριος ἐπηγγέλλετο τὸν κατασκευαστὴν σταυρῶν, ἵνα ἐπ' αὐτῶν σταυρώνωνται οἱ συμπατριῶται του δι' ὃ καὶ ἦτο λαομίσητος.

Εἰς τὰς σελίδας 28 καὶ 29 γράφει ὅτι ἡ Παναγία ἤθελεν νὰ ὑπανδρεύσῃ τὸν Χριστὸν ἀλλὰ Αὐτὸς δὲν ἤθελεν ἄλλην παρὰ τὴν Μαγδαληνήν.

Εἰς τὴν σελίδα 43 ὁ Κύριος ἀποκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Καζαντζάκη σταυρωτὴς καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ φέρεται μὲ ὑπονοούμενα, ὅτι ἦτο ἐρωμένη του. Τὰ ἴδια καὶ εἰς τὴν σελίδα 83.

Εἰς τὴν σελίδα 45 ὁ Καζαντζάκης θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου τὴν ἀκόλουθον διήγησιν: «Ἡ πατρικὴ οἰκία τῆς Μαρίας (δηλαδὴ ἐννοεῖ τὴν Θεοτόκον) λέγει ὁ Πέτρος ἐκεῖτο ἀπέναντι τῆς ἰδικῆς του πατρικῆς οἰκίας καὶ ἐνθυμεῖτο καλῶς ὅτι εἰσήρχοντο εἰς αὐτὴν πολλοὶ καλοὶ ἄνθρωποι καὶ ἄγγελοι συχνάκις ἐπισκεπτόμενοι τὸν Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, (δηλαδὴ τοὺς γονεῖς τῆς Μαρίας) καὶ ὅτι μία νύκτα εἰσῆλθεν ἐκεῖ μετεμφιεσμένος εἰς ζητιάνο ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς δηλαδὴ ἐννοεῖ τὸν πατέρα Θεὸν τὸ πρῶτον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος) καὶ ὅτι μετὰ 9 μῆνας ἀπὸ τότε ἐγένετο τὸ θαῦμα, δηλαδὴ ἡ ἑξηκοντούτης Ἄννα ἡ μητέρα τῆς Μαρίας ἐγέννησεν ἕνα παιδάκι, τουτέστιν τὴν μετέπειτα Θεοτόκον. Τὸ παραμυθὶ αὐτὸ ἀφήνει πλεῖστα ὅσα ὑπονοούμενα διὰ τὴν προέλευσιν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναλογισθεῖτε δὲ τὰ εἰς βάρος τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τῶν Χριστιανῶν ἐν γένει γέλοια καὶ ἐμπεγμοὺς ἐκ μέρους τῶν ἀλλοθρήσκων Ἰαπώνων, Κινέζων, Ἑβραίων ἀναγιγνωσκόντων τὰ ἀνωτέρω γραμμένα μάλιστα ἀπὸ ἕναν λεγόμενον Χριστιανόν.

Εἰς τὴν σελίδα 51, 52 ἀναγράφεται ὅτι ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε δήμιος, δηλαδὴ μετέσχε τῆς διὰ τοῦ σταυροῦ θανατικῆς ἐκτελέσεως κάποιου καταδίκου καὶ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἔψεξε τὸν Κύριον διὰ τὴν πρᾶξιν Του ταύτην.

Εἰς τὴν σελίδα 475 λέγει ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐφόνευσε τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαλινήν.

Καὶ μύρια ὅσα ἄλλα παρόμοια γράφονται εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐκ 500 σελίδων ὀγκῶδες ἔργον τοῦ Καζαντζάκη, ἅτινα εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταφερθοῦν ὅλα ἐδῶ.

Βέβαια αὐτὰ γράφονται ὡς πλοκὴ μυθιστορήματος, δεικνύουν ὅμως τὴν ψυχικὴν πόρωσιν τοῦ συγγραφέως, ὅστις καταβιβάζει ἑαυτὸν καὶ τὸν ἀναγνώστην εἰς ἕνα βόρβορον πλήρη δηλητηριωδῶν ἀναθυμιάσεων. Κατὰ τὴν γνώμην μου ὁ Καζαντζάκης δὲν εἶχεν οὔτε ἴχνος ψυχῆς, ἀλλὰ ἦτο μόνον ὕλη καὶ τίποτε περισσότερον καὶ προσεπάθη τὸ πᾶν νὰ τὸ μετατρέψῃ εἰς ὕλην, καταρρίπτων διὰ τῆς νοσηρᾶς φαντασίας του ὅτι ἰδεῶδες καὶ θεῖον ἔχει ἡ ἀνθρωπότης. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ Καζαντζάκης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

ΚΑΛΛΑΣ...

Λένε πὼς «τὴν ἔπιασε τὸ γλυκύ της» κι' ἐπαράτησε τοὺς φιλόμουσους σύζυλους νὰ περιμένουν τὴν ἐπανεμφάνισίν της. Κατ' ἄλλους πάλι, πὼς ἐρεθίστηκαν τὰ φωνητικὰ της ὄργανα κι' ἀνέβηκε ὁ πυρετὸς της δυό—τρεῖς γραμμές....

Ἐντύπωσι πάντως ἔκανε τὸ γεγονὸς ὅτι βρέθηκαν «πολλοὶ φιλόμουσοι» ποὺ τὴν «γιουχάϊσαν» σφυρίζοντας καὶ χτυπῶντας τὰ πόδια γιὰ νὰ δημιουργήσουν «πρόγκα». Τί νὰ πρωτοθαυμάσῃ ὅμως κανένας; Τοὺς θεατὲς—φανατικοὺς ὀπαδοὺς τῆς τέχνης ποὺ ἄφησαν τὸν πραγματικὸ ἑαυτό τους νὰ ἀποκαλυφθῇ σ' ἕνα δαιμονισμένο κοκταιλ ἀπὸ σφυρίγματα ποὺ θυμίζουν τραῖνο κατερχόμενο τὴν κακὴ σκάλα καὶ ποδοβροντήματα κι' ἀπειλὲς, σὰν χορεύουν τὸ κατασκεύασμα τοῦ Πρίσλεϋ, ἢ τὴν ἱέρεια τῆς τέχνης Κάλλας, ποὺ βλέποντας τὴν ὄχι καὶ τόσο θερμὴ ὑποδοχή της, ἔβγαλε τὸ προσωπεῖο τῆς καλλιτέχνιδος κι' ἐπροτίμησε, ποιὸς ξαίρει ποιὰ λέσχη ἀπὸ τὰ πληχτικὰ σανίδια τοῦ παλκοσένικου, ποὺ τὶς γέμισαν τόνομα μὲ δόξα καὶ φυσικὰ καὶ τὸ μπεζαχτᾶ μὲ δολλάρια....

Μὴ μοῦ εἰπῆτε, ὅτι δὲν φταίει. Γιατὶ ὁ μακαρίτης ὁ Ἀττὶκ κι' ὁ φτωχὸς Λογοθετίδης κι' καϋμένη ἡ Κυβέλη κι' ἕνα σωρὸ ἄλλοι «μικροκαλλιτέχνες» συχνὰ στάθηκαν ἐπὶ ὧρες στὴ σκηνὴ μὲ 39 πυρετὸ καὶ πονοκέφαλο καὶ μὲ τὸ στομάχι γεμᾶτο φάρμακα κι' ἀσπιρίνες.... Ἀλλ' αὐτοὶ ἦσαν καλλιτέχνες κι' ὄχι ἔμποροι ἑνὸς προνομίου ποὺ τοὺς χάρισε ἡ φύσι...

Καὶ κάποιος ἔξυπνος εἶπε: Αὐτὴ παιδί μου, δὲν εἶναι καλλιτέχνις ἀλλὰ....χάλι—τέχνης... Νὰ τὸν μαλλώσουμε;

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ

Θέλετε νὰ ἀκοκτήσετε κάτι ποὺ θὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητον στὸν ἑαυτόν σας, στὸ σπίτι σας, στὴν ἐπιχείρησίν σας;

Ἐλᾶτε σὲ μᾶς. Θὰ σᾶς τὸ δώσωμεν ἀνταλλάσσοντες τοῦτο μὲ ἕνα ἄλλο ἰδικόν σας εἶδος ποὺ σᾶς εἶναι ἄχρηστον. Ἀνταλλάσσομεν ἢ καὶ ἀγοράζομεν κάθε εἶδος. Ἐνδιαφερόμεθα διὰ παλαιὰ ἔπιπλα, ραπτομηχανὰς, γραμμόφωνα, δίσκους, πικάπ, ραδιόφωνα, ποδήλατα, μοτοσακό, ρουχισμοὺς, σκεύη, κ.λ.π. Δεχόμεθα καὶ πωλήσεις διὰ λογ)σμὸν σας ἐπὶ προμηθείᾳ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΕΤΑΠΩΛΗΣΕΩΝ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33

Τηλ. 32—34
Κάτωθι Β' ἀστυν. Τμήματος

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΛΕΡΓΑΤΑΣ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΟΝΟΤΕΧΝΙΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. *Κατόπιν πολλῶν καὶ ἐπιμόνων ἐνεργειῶν τῆς Ὁμοσπονδίας Μυλεργατῶν—Μακαρονοτεχνιτῶν, ὑπεγράφη κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου κ. κ. Μπουρνιᾶ καὶ Παπαληγούρα διὰ τῆς ὁποίας συνεστήθη ἐπιτροπὴ μελέτης τοῦ προβλήματος ἀνεργείας Μυλεργατῶν — Μακαρονοτεχνιτῶν, τοῦ προκύψαντος συνεπείᾳ τῆς τελειοποιήσεως τῶν μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν κυλινδρομύλων καὶ μακαρονοποιείων.*

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποστολὴν ἔχει νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα τῆς ἀποσυμφορήσεως τῶν Μυλεργατῶν—Μακαρονοτεχνιτῶν, ἐργαζομένων καὶ μή, διὰ συνταξιοδοτήσεως αὐτῶν.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΑ

*Διὰ διατάγματος θέ